BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
Filijala/Podružnica Mostar

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Мостар

Broj: JN2-03-07-1-3532-8/20
Mostar, 7.1.2021. godine

Ured za razmatranje žalbi BiH, filijala Mostar rješavajući žalbu od 25.11.2020. godine, potencijalnog ponuđača "Osiguranje Aura", a.d. Banja Luka, zastupanog po punomoćniku Draganu Stanišiću advokatu iz Banja Luke, izjavljenu na Tendersku dokumentaciju u postupku javne nabavke Usluge osiguranja, ugovornog organa Federalno ministarstvo razvoja, poduzetništva i obrta, na osnovu člana 93. stav (7), člana 104. i člana 111. stav (1) tačka c) Zakona o javnim nabavkama ("Službeni glasnik BiH" broj 39/14), na sjednici ad hoc vijeća IVb održanoj 7.1.2021. godine donio je

R J E Š E N J E

1. Žalba se odbija kao neosnovana.
2. Odbija se zahtjev žalitelja za naknadu troškova žalbenog postupka.
3. Odbija se zahtjev žalitelja za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka.

O B R A Z L O Ž E N J E

Ugovorni organ Federalno ministarstvo razvoja, poduzetništva i obrta (u daljnjem tekstu: ugovorni organ) pokrenuo je postupak javne nabavke usluga osiguranja, konkurentskim zahtjevom za dostavu ponuda, za koji je Obavještenje o nabavci broj 572-7-2-9-3-5/20 objavljeno na portalu javnih nabavki 11.11.2020. godine.

Nakon preuzimanja tenderske dokumentacije, potencijalni ponuđač "Osiguranje Aura", a.d. Banja Luka, zastupan po punomoćniku Draganu Stanišiću advokatu iz Banja Luke (u daljnjem tekstu: žalitelj) izjavio je žalbu na odredbe tenderske dokumentacije. Ugovorni organ je postupajući u skladu s članom 100. stav (5) Zakona o javnim nabavkama proslijedio navedenu žalbu ovom organu, kod koga je zaprimljena 7.12.2020. godine.

Žalitelj u žalbi navodi da osporena tenderska dokumentacija nije sastavljena u skladu sa odredbama Zakona o javnim nabavkama, čiji je predmet nabavke usluge kolektivnog osiguranja zaposlenih, te obaveznog i kasko osiguranja motornih vozila. Ugovorni organ je u tenderskoj dokumentaciji, u dijelu koji se odnosi na rok, način i uslove plaćanja izabranom ponuđaču,

predvidio da će se plaćanje izabranom ponuđaču, odnosno podugovaraču, vršiti u roku od 30 dana od dana dostavljanja računa, na račun ponuđača, odnosno podugovarača, koji je naznačen u ponudi. Žalitelj smatra da rok plaćanja od 30 dana nije u skladu sa propisima iz oblasti obaveznog osiguranja motornih vozila. Članom 5. stav (2) Zakona o obaveznim osiguranjima u saobraćaju („Službene novine Federacije FBiH", broj 57/20) je propisano:

(2) Ako prijevozno sredstvo podliježe obavezi registracije te prema propisima o registraciji mora imati potvrdu o registraciji, organ nadležan za registraciju smije izdati potvrdu o registraciji ili drugu odgovarajuću ispravu, produžiti njezinu valjanost tek nakon što vlasnik prijevoznog sredstva na čije će se ime prijevozno sredstvo registrovati predoči dokaz o tome da je sklopio ugovor o osiguranju za osiguranje koje je prema ovom zakonu obavezno i platio u cijelosti premiju osiguranja po toj polici.

Iz prethodno navedenih odredbi Zakona, je vidljivo da važeća polisa ili potvrda o osiguranju od autoodgovornosti prema trećim stranama mora biti odmah plaćena, te kao takva mora biti prezentovana ovjerena uplatnica banke ili pošte o plaćenoj premiji, odnosno ovjerena numerisana priznanica izdata od društva o plaćenoj premiji osiguranja prilikom produženja registracije motornog vozila. Stoga, ugovorni organ je bio obavezan da u tenderskoj dokumentaciji predvidi plaćanje u skladu sa stavom (2) člana 5. Zakona o obaveznim osiguranjima u saobraćaju („Službene novine Federacije FBiH", broj 57/20), odnosno odmah.

Ističe da je neophodno da se ugovorni organ, prilikom pripreme tenderske dokumentacije, za nabavku roba, usluga ili radova, upozna sa materijalnopravnim propisima koji regulišu oblast predmeta nabavke, te istu prilagodi tim materijalnim propisima, a u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama i drugim podzakonskim aktima koji regulišu oblast javnih nabavki.

Cilj koji ugovorni organ treba imati u vidu prilikom pripreme tenderske dokumentacije je najefikasnije korištenje javnih sredstava u vezi sa predmetom nabavke i njegovom svrhom, te istu treba pripremiti na način da zaista omogući svim ponuđačima, koji zadovoljavaju uslove tehničke i profesionalne sposobnosti, u konkretnom slučaju, da učestvuju u postupku javne nabavke. Sastavljanje tenderske dokumentacije suprotno imperativnim propisima u oblasti osiguranja, ugovorni organ krši član 3. Zakona o javnim nabavkama. U skladu sa prethodno navedenim, predlaže da se izmijeni tenderska dokumentacija, jer je u suprotnosti sa odredbama Zakona o javnim nabavkama. Predlaže da ugovorni organ usvoji žalbu, izmijeni tendersku dokumentaciju u pogledu roka plaćanja premije za obavezno osiguranje motornih vozila izabranom ponuđaču i usvoji zahtjev punomoćnika podnosioca žalbe koji se odnosi na troškove sastava žalbe u iznosu od 658,12 KM. Ukoliko ugovorni organ ne usvoji žalbu, predlaže da Ured za razmatranje žalbi BiH, filijala Mostar, žalbu usvoji, te obaveže ugovorni organ da izmijeni tendersku dokumentaciju u predmetnoj nabavci u dijelu u kojem je u suprotnosti sa Zakonom o javnim nabavkama i zakonskim propisima iz oblasti osiguranja, usvoji zahtjev žalitelja za naknadu troškova za sastav žalbe u iznosu ood 658,12 KM; te naloži Ministarstvu finansija i trezora Bosne i Hercegovine da izvrši povrat uplaćene naknade za vođenje žalbenog postupka.

Ugovorni organ je u skladu s članom 100. stav (5) Zakona o javnim nabavkama dostavio ovom organu svoje izjašnjenje o navodima žalbe i dokumentaciju u vezi s predmetnim postupkom javne nabavke. Smatra da je žalba neosnovana i u svom izjašnjenju navodi sljedeće:

Žalitelj žalbom osporava dio tenderske dokumentacije koji se nalazi u dijelu „ostali podaci" u dijelu koji se odnosi na rok, način i uvjete plaćanja izabranom ponuđaču za koji smatra da nije u skladu sa propisima iz oblasti obaveznog osiguranja u saobraćaju jer je u tenderskoj dokumentaciji navedeno da će se plaćanje izabranom ponuđaču vršiti u roku od 30 dana od dana dostavljanja računa, dok je čl. 5. st. (2) Zakona o obveznom osiguranju u saobraćaju („Službene novine F Bi H 57/20) propisano da „ ako prijevozno sredstvo podliježe obvezi registracije, te prema propisima o registraciji mora imati potvrdu o registraciji, organ nadležan za registraciju smije izdati potvrdu o registraciji ili drugu odgovarajuću ispravu, produžiti njezinu valjanost tek nakon što vlasnik prijevoznog sredstva na čije će se ime prijevozno sredstvo registrirati predoči dokaz o tome da je sklopio ugovor o osigurnju za osiguranje koje je prema ovom zakonu obavezno i platio u cijelosti premiju osiguranja po toj polici". Žalitelj iz prethodno navedenog zaključuje da plaćanje po polici osiguranja od autoodgovornosti mora biti odmah plaćeno, te da je u tenderskoj dokumentaciji kao rok plaćanja trebalo navesti „odmah".

Ugovorni organ osporava navedeo i ističe da je ovakav rok u tenderskoj dokumentaciji naveden imajući u vidu sve oblike osiguranja na koje se odnosi (osiguranje radnika, kasko i obavezno auto osiguranje) i odredbe čl. 11. Zakona o finansijskom poslovanju kojim je propisan rok od 30 dana kao krajnji rok za izvršenje novčanih obveza i bez poziva na izvršenje. Navođenje ovakvog roka ne znači da će se plaćanje odgađati ili čekati sa isplatom, pogotovo što su sredstva osigurana za ove namjene. Nadalje, pri realizaciji ugovora ovaj organ svakako vodi računa o specifičnostima svakog od navedenih vidova osiguranja, što je vidljivo i iz tenderske dokumentacije koji se odnosi na LOT 2. - obaveznog (AO) i ful kasko (AK) osiguranja sa rizikom od krađe vozila. U čl. 3. Nacrta ugovora o uslugama navodi da će plaćanje usluga iz čl. 1. ovog ugovora ugovorni organ „izvršiti putem Trezora Federalnog ministarstva financija, u zakonom predviđenom roku trezorskog načina plaćanja, računajući od dana ispostave računa o izvšenoj usluzi". Ovakva odredba ugovora je formulirana zbog specifičnosti u pogledu plaćanja ovog organa kao bužetskog korisnika. Naime, Zakonom o trezoru („Službene novine Federacije BiH" br 26/16) uspostavljena je Riznica/Trezor Federacije BiH kao centraliziran način upravljanja svim prihodima i rashodima budžetskih korisnika, pa tako i ovog ugovornog organa. Svi prihodi i rashodi, pa tako i plaćanja dobavljačima vrše se prema Uputstvu o izvršavanju budžeta sa jedinstvenog računa Trezora („Službene novine Federacije BiH" broj 34/16) prema prioritetima. U poglavlju V. navedenog Uputstva koje se odnosi na procesiranje transakcija u trezorskom sistemu poslovanja u tačkama 2 i 3. propisan je način procesiranja nabavki kao i prijenos i unos podataka sa fakture dobavljača. Ovaj sistem omogućuje da se relativnio brzo izvrše potrebna plaćanja (praktično u obrascu 2 koji se nalazi u prilogu ovog akta u rubrici plaćanja, kod uvjeta plaćanja se unese „odmah" i uputi trezoru na plaćanje pa isplata na račun dobavljača stigne relativno brzo). Trezorski način plaćanja omogućuje i avansna plaćanja, međutim avansi se u sistem Trezora unose kao

fakture (čl.3. st. 2 Uputstva). Ovi propisi su objavljeni u „Službenim novinama Federacije BiH", pa se smatra da su i zainteresirani potencijalni ponuđači upoznati sa istima. Iz naprijed navedenog je jasno da se ne može udovoljiti zahtjevu žalitelja da se kao rok izvršenja u tenderskoj dokumentaciji navede „odmah" što upućuje na gotovinsko plaćanje koje je u suprotnosti sa naprijed navedenim trezorskim načinom plaćanja, ali se može vidjeti da modaliteti plaćanja u trezorskom poslovanju omogućuju plaćanja usluga uz poštivanje rokova propisanih posebnim propisima na koje se žalitelj poziva. Stoga ugovorni organ ne može dokučiti iz navoda žalbe kakvu štetu žalitelj trpi ili bi mogao imati. Sve naprijed navedeno govori u prilog činjenici da ugovorni organ ni na koji način propisujući rokove plaćanja usluga za obavezno (AO) i ful kasko (AK) osiguranja sa rizikom od krađe vozila nije prekršio posebne zakone, osnovne principe Zakona o javnim nabavkama i da nema bojazni da će navedeni rokovi i isplate u trezorskom načinu poslovanja prouzrokovati štetu, nejednak tretman ili na bilo koji način kršiti Zakon o javnim nabavkama.

Predlaže da Ured za razmatranje žalbi BiH, u skladu sa čl. 97. Zakona o javnim nabavkama, posebno ispita postojanje aktivne legitimacije žalitelja, odnosno da li je žalba podnesena s namjerom (interesom) za zaključenje ugovora i da li je u konkretnom postupku bila ili je mogla biti prouzrokovana šteta koja se u žalbi navodi kao povreda ovog Zakona i podzakonskih akata. Predlaže da se žalba odbaci zbog nedostatka aktivne legitimacije ili odbije kao neosnovana.

Prije nego što se upustio u meritorno odlučivanje, ovaj organ je u skladu s članom 109. Zakona o javnim nabavkama, utvrdio da je žalba blagovremena, dopuštena i izjavljena od ovlaštene osobe, te da su ispunjeni uslovi za razmatranje žalbe u smislu člana 105. i 108. stav (3) Zakona o javnim nabavkama.

Nakon što je ispitao prethodne pretpostavke, ovaj organ je uvidom u dostavljenu dokumentaciju, te analizom svakog dokaza pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, a u odnosu na žalbene navode, izjašnjenje ugovornog organa i propisani zakonski postupak, utvrdio da je žalbu potrebno **odbiti**.

U vezi s navodom žalitelja kojim osporava tendersku dokumentaciju, jer je ugovorni organ propisao da će se plaćanje odabranom ponuđaču izvršiti u roku od 30 dana, što žalitelj smatra suprotnim Zakonu o javnim nabavkama i imperativnim propisima iz oblasti obaveznog osiguranja motornih vozila, konkretno članu 5. stav (2) Zakona o obaveznim osiguranjima u saobraćaju, ovaj organ je uvidom u tačku 33. tenderske dokumentacije utvrdio da je ugovorni organ propisao: Plaćanje izabranom ponuđaču odnosno podugovaraču izvršit će se u roku od 30 dana od dana dostavljanja računa na račun ponuđača odnosno podugovarača koji je naznačen u ponudi.

Uvidom u član 1. Nacrta ugovora utvrđeno je da je propisano da potpisivanjem ugovora dobavljač preuzima obavezu da osigura imovinu-putnička vozila ugovornog organa i preda prema zahtijevanim stavkama police osiguranja ugovornom organu u skladu sa svojom ponudom. Članom 3. Nacrta ugovora propisano je da plaćanje usluga iz člana 1. ugovora, ugovorni organ će izvršiti putem Tezora Federalnog ministarstva finansija u zakonom predviđenom roku trezorskog plaćanja, računajući od dana ispostave računa o izvršenoj usluzi.

Članom 5. stav (2) Zakona o obaveznim osiguranjima u saobraćaju, za koji žalitelj navodi da je prekršen tačkom 33. tenderske dokumentacije, propisano je da ako prijevozno sredstvo

podliježe obavezi registracije te prema propisima o registraciji mora imati potvrdu o registraciji, organ nadležan za registraciju smije izdati potvrdu o registraciji ili drugu odgovarajuću ispravu, produžiti njezinu valjanost tek nakon što vlasnik prijevoznog sredstva na čije će se ime prijevozno sredstvo registrovati predoči dokaz o tome da je sklopio ugovor o osiguranju za osiguranje koje je prema ovom zakonu obavezno i platio u cijelosti premiju osiguranja po toj polici.

S tim u vezi, ovaj organ konstatuje da su predmet nabavke usluge osiguranja (obaveznog i kasko-lot 2), a ne usluge registracije vozila, te u predmetnom postupku i u konkretnom slučaju, nema mjesta primjeni člana 5. stav (2) Zakona o obaveznim osiguranjima u saobraćaju jer ponuđač kojem bude dodijeljen ugovor (dobavljač) će izvršiti uslugu osiguranje vozila u vlasništvu ugovornog organa, a nema obavezu prema tenderskoj dokumentaciji vršiti i uslugu registracije vozila. Prema tome, usluge osiguranja vozila i usluge registracije su odvojene, i navedenom odredbom je propisano da se ne može registrovati vozilo dok se ne predoči dokaz da je sklopljen ugovor o osiguranju, a što u konkretnom slučaju ne utiče na obavezu odabranog ponuđača koji ima obavezu samo osigurati imovinu ugovornog organa.

Članom 12. stav (1) Zakona o finansijskom poslovanju („Službene novine Federacije BiH", broj 48/16) propisano je da ugovorom između poduzetnika i subjekata javnog prava u kojem je subjekt javnog prava dužnik novčane obaveze može se ugovoriti rok izvršenja novčane obaveze do 60 dana.

Imajući u vidu navedeno, ovaj organ konstatuje da je ugovorni organ tačku 33. tenderske dokumentacije sačinio u skladu sa Zakonom o finansijskom poslovanju, te u konkretnom slučaju nema mjesta primjeni člana 5. stav (2) Zakona o obaveznim osiguranjima u saobraćaju, jer predmet nabavke i nije registracija vozila, nego osiguranje vozila, a u konkretnom slučaju, osporenom tačkom 33. tenderske dokumentacije radi se o plaćanju novčane obaveze subjekta javnog prava u smislu člana 12. stav (1) Zakona o finansijskom poslovanju FBiH, te se navod žalitelja smatra neosnovanim.

Neosnovani su i paušalni navodi žalitelja da je ugovorni organ osporenom odredbom tenderske dokumentacije prekršio član 3. Zakona o javnim nabavkama, jer se navedena odredba odnosi na plaćanje izabranom ponuđaču, u skladu je sa Zakonom o finansijskom poslovanju, te ni na koji način ne dovodi u neravnopravan položaj potencijalne ponuđače u postupku.

Prema tome, ovaj organ smatra da ugovorni organ nije osporenu tačku tenderske dokumentacije sačinio suprotno Zakonu o javnim nabavkama, a ni članu 5. stav (2) Zakona o obaveznim osiguranjima u saobraćaju. Zbog svega navedenog, ovaj organ ističe da su navodi žalitelja neosnovani, zbog čega odbija žalbu.

S obzirom da je odbio žalbu, ovaj organ odbio je zahtjev za naknadu troškova postupka u skladu s članom 105. Zakona o upravnom postupku, kao i zahtjev za povrat uplaćenih sredstava za pokretanje žalbenog postupka u skladu sa članom 108. stav (6) Zakona o javnim nabavkama.

Na osnovu činjenica utvrđenih u postupku i provedenih dokaza, shodno članu 104. i 111. stav (1) tačka c) Zakona o javnim nabavkama, ovaj organ riješio je žalbu, kao u izreci ovog rješenja.

Pouka o pravnom lijeku

Ovo rješenje je konačno i izvršno. Protiv ovog rješenja može se pokrenuti upravni spor podnošenjem tužbe Sudu BiH u roku od 30 dana od dana prijema rješenja. Taksa na tužbu iznosi 100,00 KM.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Tomislav Ćužić

Dostavljeno:
-Advokat Dragan Stanišić
-Federalno ministarstvo razvoja, poduzetništva i obrta
-evidencija
-a/a